

Vilada 15 VIII 70

Estimat nebot,

Encara no heu pogut rebre't
més cordialment, més folgadament, però tu ja
saps que no és per manca d'apete, sinó, les
circumstàncies.

Encara no sé com aniré a Barce-
lona i quan hi aniré. Depend, em penso, d'
aquelles noies farmacèutiques. En tot cas ja
t'avisaré. L'Euvic ja es pare de tres trialles
— el darrer acaba de néixer i no veu que pu-
gui venir a cercar-me com pia els altres anys.

Jo no somnio sinó a escriure. El
temps és boníssim, massa sec, diuen la gent del
país. No desitjo res més sinó treballar encara
que alguna estona d'esbarjo també m'agra-
daria. Però Déu em conservi el que tinc

Si veus els Cuell, digues-els que em perdonin
No tinc gaire lleure d'escriure - ho faig massa
en les meves memòries - Els estimo molt
i no els oblidó malgrat les aparències

Estimad Víctor, escriu-me unes
lletres, i ho agrairé,

amb una abraçada

Aurora